

Předložená bakalářská práce „Čtyři plavby Kryštofa Kolumba – jejich význam pro průzkum Nového světa“ prezentuje a hodnotí problematiku námořních plaveb spojených se zámořskými objevy ve shrnujícím pojetí od počátečních fází vývoje starověkých civilizací evropského Středomoří do první etapy ustanovování koloniálních říší evropských mocností na africkém, asijském a americkém kontinentu.

První část práce se zaměřuje na přiblížení prvopočátků objevných plaveb v době starověku a středověku, tedy na plavby starověkých Řeků, Féničanů, Římanů, normanské objevení amerického kontinentu, misionářské cesty na Dálný Východ, putování Marca Pola do říše Velkého chána a výpravy dalších významných cestovatelů středověkého období a to nejen Evropanů, ale i například Arabů. Prostor je věnován rovněž nástinu utváření geografického názoru na podobu světa v souvislosti s procesem jeho postupného objevování a poznávání.

Následující část práce shrnuje problematiku portugalské etapy zámořských objevů, jež tvořila jistou předeheru Kolumbových zámořských objevů na přelomu 15. a 16. století, éru Jindřicha Mořeplavce, v jehož službách dosahovali námořníci každoročně vzdálenějších a vzdálenějších bodů afrického pobřeží, znovuobjevili Kanárské a Kapverdské ostrovy a ostrovy Madeira a Porto Santo a svým dědictvím vytvořili předpoklady pro další etapy poznávání světa. Třetí část práce se již soustředí na stěžejní problematiku, čtyři plavby Kryštofa Kolumba, respektive kolumbovské období zámořských plaveb.